

דאלאט, טקסט

הכרזת התנועה למדינה אחת בפלסטין

אנו העם החי בפלסטין, בנינו ובנותינו, קוראים לכל אלו המוקירים צדק ושלום, לחבור לתנועה הקוראת למדינה דמוקרטית אחת בפלסטין. תנועה אשר תפעל לחיים שיוניים.

התובנות להלן מתבססות על ראיית העבר:

לאחר מלחמת העולם הראשונה, היה העולם הערבי משועבד לשלטון קולוניאלי בריטי וצרפתי אשר חילק את המזרח הקרוב לאזורי שליטה אשר על פיהן נשללה עצמאותה של פלסטין. האומות המאוחדות אשר שקפו את רצון כוחות הכיבוש האירופאי מיסדו מנדט שהוביל לכינון מדינה יהודית עצמאית סוברינית בפלסטין. התנועה הציונית שמקורה באירופה יישבה את פלסטין ביהודים. האידאולוגיה הציונית שמה דגש על עבודה עברית, ובחסות האידאולוגיה של בית לאומי לעם היהודי נרקמה הכוונה לגרוש את האוכלוסייה המקומית, וזאת על מנת להקים מדינה בעלת רב יהודי בפלסטין.

בשנת 1939, הגיבה בריטניה להתנגדות העממית הפלסטינית להתיישבות הציונית בהנפקת הספר הלבן בו הובהרה תמיכת המנדט הבריטי והמדיניות הבריטית בקיום בית לאומי יהודי בפלסטין. מדיניות זו לא נועדה לתמוך בחלוקה של פלסטין לשתי מדינות נפרדות.

בשנת 1947, העם הפלסטיני ונציגיו, יחד עם כל המדינות הערביות והמוסלמיות באומות המאוחדות, החליטו פה אחד לדחות את תוכנית החלוקה של פלסטין בקריאה לכוון בפלסטין המנדטורית מהים ועד הירדן מדינה אחת דמוקרטית אשר תמנע אפלייה דתית ועדתית, ותשרת את כל אזרחיה בשוויוניות, תוך הזהרה שכל חלוקה של פלסטין למדינה יהודית ומדינה ערבית תוביל לסכסוך מקומי מר, אנדמי וחסר פיתרון.

בשנת 1948, קרעה מדינת ישראל נתח נכבד של פלסטין באמצעות חלוקה שהתרחבה בהמשך עד כדי 78% מהשטח. הדבר נעשה באמצעות טיהור אתני, שבו מאות אלפי פלסטינים נעקרו מבתיהם בכח ובמזיד, עריהם וכפריהם נהרסו, ורכושם הוחרם הושחת ונבזז. עם תום הלחימה נשללה זכותם לשוב, ואילו מי שנשארו בשליטת מדינת ישראל מצאו את עצמם מקופחים משווי זכויות כלכליות, פוליטיות ומושפטיות. אדמתם ואוצרות הטבע שלהם הופקיעו, תרבותם הפכה לשולית, ומורשתם ההיסטורית בזתה והוכחשה.

בשנת 1967, כבשה ישראל את מה שנותר מפלסטין, דהיינו, את הגדה המערבית ואת מזרח ירושלים ורצועת עזה הנאנקים תחת כיבוש צבאי אכזרי עד עצם היום הזה. ישראל מסרבת לציית להחלטת מועצת הביטחון 242, הקוראת לישראל לסגת משטחים אלה, ובכך היא מפרה באורח סדיר את ההגנות הקבועות בחוק ההומניטארי הבינלאומי והמתייחסות לאוכלוסייה הפלסטינית האזרחית. הפרה זו המתבטאת בעיקר בהקמתם של יישובים יהודים תוך הפקעת אדמות ומשאבים פלסטינאים. מדיניות זו אשר מקדמת בהדרגה כליאת פלסטינים במובלעות, מזכירה באורח מעורר דאגה את הבטוסטאן הדרום אפריקאי..

למרות כל המאמצים הבאים ונשנים של הקהילה הבינלאומית, לרבות החלטות רבות של מועצת הביטחון של האו"ם העצרת הכללית, הקמתה של מדינת ישראל כמדינת היהודים, המשכיה ליזום מאבקים מזוינים ופלישות שגרמו לסבל רב ומתמשך לעם הפלסטיני ומו כן גם לאנשים בארצות השכנות, תוך איום מתמיד על השלום והביטחון בעולם כולו וזאת בשל הרגישויות הדתיות והאתניות של הסכסוך ומעורבותן של מעצמות זרות.

המאמצים של ישראל לבנות ולבסס שליטה דמוגרפית יהודית בירושלים רבתי, ואשר חסלה בהדרגה את אופיה הערבי ההיסטורי של העיר, שוללת מהפלסטינאים את בירתם ההיסטורית ומנתקת את הקשרים החברתיים לכליים. קשרים החיוניים ליתר החברה הפלסטינית. וכך גם באשר להגבלת הגישה לקהילות מוסלמיות

ונוצרות למקומות קדושים שסגדו בהם מאז ומתמיד.

מערכות משפטיות, פוליטיות ואידיאולוגיות בתוך ישראל מקיימות אפליה שיטתית נגד אזרחיה הלא יהודים. בתי המשפט של ישראל יחד עם ממשלתה וכוחות הביטחון דוחות בקביעות ומתעלמות בחריפות מהדרישות המתמשכות של אזרחים פלסטינים לרפורמה דמוקרטית, שוויון זכויות, זכות השיבה לאדמות ולבתים בישראל שמהם הם גורשו לאחר 1948.

ההתנגדות הפלסטינית לעשרות שנים של כיבוש צבאי, גירוש, הפקעת אדמות, דלדול משאבים, ומניעת זכויות בסיסיות גרמה לא פעם לסבל מצער גם לאזרחים ישראלים. המאמצים החוזרים ונשנים של ישראל להצדיק את הפרת זכויות הפלסטינים בנימוק של תגובה למרי והתנגדות, ראוי שיידחו בהתבסס על כך שאלו עומדים על עיוות עובדתי.

אי אפשר להעלים עין מכך שפעולותיה של ישראל ומדיניותה מצביעות על כוונה מחושבת של סיפוח לצמיתות של רוב הגדה המערבית וכל מזרח ירושלים תוך הפרה בוטה של עקרונות בינלאומיים מקובלים המתייחסים לכיבוש דה יורה. המסקנה המתבקשת מכך הנה: כי ישראל דבקה במדיניות שהנה לא פחות מאשר התנחלות קולוניאלית.

האפליה השיטתית של ישראל נגד הפלסטינים, הכוללת נהלים של טרנספר כוחני, הפרדה ובידוד, גטואיזציה, ו/או שלילת אזרחות וזכויות אדם בסיסיות וחירויות, מזכירה באורח מעורר חרדה את פשעי האפרטהייד בהתאם להגדרתו במשפט הבינלאומי, וזאת כאשר פעולותיהם של מנהיגי ישראל אשר נועדו להבטיח טוהר אתני, דתי ודמוגרפי של ישראל מזכירות יותר ויותר משטרים פשיסטים מן העבר.

עצם סירובה של ישראל לאפשר את שיבת הפליטים הפלסטינים, תוך הפרה של החלטה 194 של העצרת הכללית משנת 1948; המשך הכיבוש הצבאי הישראלי בגדה המערבית, ירושלים ורצועת עזה, המערבת התנחלות יהודית מסיבית והפקעת אדמות בגדה המערבית ובמזרח ירושלים תוך הפרה של המשפט ההומניטארי הבינלאומי; ההסגר ההרסני על רצועת עזה אשר ייצר משבר הומניטרי בקרב האוכלוסייה הפלסטינית; וגדש של מדיניות הרסנית כגון בניית קיר האפרטהייד; כל אלו מצביעים על כוונתה הנחושה וההחלטתית של ישראל לשלול מהפלסטינאים את זכויותיהם האנושיות והאזרחיות וזאת בארצם שלהם, כולל זכותם להגדרה עצמית.

להלן אנו מגיעים למסקנות הבאות:

* הסכסוך המתמשך לצד הכאב הכעס והפחד שמקורם בקולוניאליזציה יזומה, וראשיתה בעצם ההחלטה על חלוקת פלסטין ב-1948 הביאה בסופו של דבר לאי-צדק, גירוש, אי-שוויון ולסגרגציה שמדינת ישראל כפתה על האוכלוסייה הפלסטינאית המקומית, במטרה לשמר את תוכנית החלוקה.

- הדיפלומטיה הבינלאומית, מאמצי תיווך והחלטות האו"ם המכוונות לקראת פתרון של שתי מדינות היו והנן מטעות עקב ערפול ואי הבנה מתמשכת בדבר המקורות האמיתיים של הסכסוך, אשר נובעים מהאידיאולוגיה הקולוניאליסטית הציונית העומדת על טיהור אתני ועל הפרדה אתנית. העובדות בשטח, ובעיקר ההרחבה המסיבית של התנחלויות יהודיות, והמעבר של מאות אלפי אזרחים ישראלים יהודים להתנחלות במזרח ירושלים ובכל חלקי הגדה המערבית מבטלת כל תקווה, שדיפלומטיה כמו זו המוזכרת לעיל עשויה אי פעם להביא לשינוי.

- רעיון החלוקה של העמים והטריטוריה של פלסטין המנדטורית שהתבססה על המובן עתיק היומין הטוען לזכות ראשונים בלעדית על הארץ לכלל העם היהודי, אינו קביל ואף מפר את זכויות האדם והזכויות הפוליטיות של העם הפלסטיני, וכן גם את הנורמות כפי שבוטאו באמנות האו"ם בדבר זכויות אדם, זכויות חברתיות, תרבותיות ופוליטיות.

- חלוקת פלסטין לשתי מדינות רק מנציחה את הסכסוך, המתבסס מטבע הדברים על תמיכה באמונות ומעשים (נהלים) אשר רק מלבים את הסכסוך ובמיוחד את השליטה האתנית, אפלייה, כפיית ההפרדה, גטואיזציה והפקעת האדמות. כל אלה משחזרים פרקטיקות של קולוניאליזם, אפרטהייד, ומהווים עלבון למצפון האנושי.

- הטענה כי היהודים, הפלסטינאים, וכל היושבים בפלסטין אינם מסוגלים לחיות יחדיו בשלום במדינה אחת הנה שקרית וגזענית מיסודה, כמוה כטענות דומות בדבר אפריקאים שחורים ואנשים לבנים שקודמו בידי משטר האפרטהייד בדרום אפריקה.

- אימוץ זכויות שוות ליהודים ופלסטינים אינה דומה ואינה ניתנת להשוואה עם גזענות נגד יהודים, טענה אשר חייבת להידחות בתוקף על כל גירסאותיה..

- כל תושבי פלסטין לא ידעו שלום, ביטחון, שגשוג וחופש כל עוד לא יבוטלו המחיצות הפסולות של המדינה, כל עוד לא תהייה הכרה מלאה בעוולות ההיסטוריות שנגרמו לעם הפלסטיני, כל עוד לא ישוחזרו הזכויות הבלתי ניתנות לערעור של כל הפלסטינים, כולל זכות השיבה שלהם, וכל עוד לא תובסנה כל הדוקטרינות המפרידות והמפלות, ויובטח כי כל האזרחים יהנו משוויון זכויות חירויות והזדמנויות.

לפיכך, אנו מצהירים את עמדתנו כדלקמן:

1. רק מדינה מאוחדת דמוקרטית בפלסטין, ללא הבדל גזע, דת, מוצא אתני או מוצא לאומי, יכולה לספק חירות וביטחון לכל.

2. על כל שטחי פלסטין מהים התיכון לנהר הירדן תקום מדינה אחת השייכת לכל אזרחיה.

3. ארץ זו חייבת להיות מכוננת כמדינה דמוקרטית עצמאית אחת כאשר כל אזרחיה נהנים משווי זכויות הזכאים לחיות בחופש ובביטחון.

4. כאזרחי המדינה הזו יחשבו ויכללו כל אלו החיים שם וכל אלו שגורשו במהלך המאה הקודמת בניהם וניבניהם.

לפיכך, אנו מתחייבים לבניית תנועה בינלאומית, המבוססת על עקרונות אוניברסליים של שלום, שוויון, צדק וזכויות אדם, להקמת מדינה אחת דמוקרטית בפלסטין. מדינה אשר תהיה מושתתת על היסודות הבאים:

1. בפלסטין המאוחדת תכונן כדמוקרטיה שבה כל אזרחיה הבוגרים ייהנו מזכויות הצבעה שוות, זכות להיבחר ולתרום לממשל של המדינה.
דמוקרטיה זו תתבסס על העקרונות הבאים:

א: לא יקום ולא יהיה חוק מדינה מפלה על רקע של מוצא אתני לאום, דת, שפה או מגדר.

ב: שום מפלגה פוליטית לא תוכל לבסס את מצעה על אפליה, הפרדה או עליונות אתנית, דתית, תרבותית או גזעית.

ג: לא תתאפשר רשות של המדינה שתספק שירותים וזכויות יתר לקבוצה ייחודית על רקע גזעי, דתי, אתני או לאומי.

ד. כל אזרחי המדינה ייהנו ממלוא זכויות אדם וחירויות כמעוגן בכל האמנות הרלוונטיות של האומות המאוחדות, תוך השמת דגש על חירויות הביטוי, הדת, השפה, תנועה, מגורים וחופש ההתכנסות.

ה: זכויות כל המיעוטים יהיו מוגנות מפני כל צורה של אפליה או אי שוויון הנובע מממשל הרוב.

ו: בתי המשפט, המשטרה והמנהל המשפטי ייצגו את כל האנשים במדינה, ישמרו, ישמרו, ויגנו, על האידיאלים של שוויון ודמוקרטיה.

ז: חוקי המדינה יבטיחו לכל אזרחיה שוויון בנגישות לביטחון, דיור, שטחים ציבוריים, חינוך, בריאות, פנאי, ביטוי תרבותי וכל הדרישות הבסיסיות לחיים של חופש וכבוד.

ח: המדינה תפעיל מדיניות הגירה שקופה ובלתי מפלה ותספק חוף מבטחים עבור המבקשים מקלט מרדיפות במיוחד עבור אלה העומדים בסיון של רדיפות גזעיות או אתניות.

ט: בתי הספר ותוכניות הלימודים יורו את בני הנוער להפנים את ההיסטוריה של ארצם ושל האזור, כך שיהיו מסוגלים להבין ולכבד את המקורות והנסיון ההיסטורי של אזרחים עמיתים, לדחות גזענות ודוקטרינות של הפרדה, לכבד את זכויות האדם, להגן על חירויות האדם ולשמור על השלום ועל זכויות וביטחון של כל האנשים בארץ ובעולם.

2. המדינה לא תקים ולא תסכים להעדפה של כל דת שהיא ותאפשר חופש פולחן לכל הדתות.

א: כל תושבי המדינה יהיו חופשיים לסגוד לדתם ולהתפלל במקומות הקדושים להם ללא מגבלה או אפליה.

ב: המדינה תבטיח כי כל הדתות יהנו מעמדה שווה בפני החוק, וכי לא תהיה דת אשר תמנע את הפולחן של האחר.

ג: כל אזרחי המדינה יהיו חופשיים לבחור באם לקיים ולחיות על החוק הדתי והמסורתי, ובכל מקרה תובטח לתושב המדינה הגנתו של החוק האזרחי.

3. הקרקע הציבורית של המדינת תהיה שייכת לאומה בכללותה ולכל אזרחיה תהיה גישה שווה לשימוש בה.

א: לא יהיה מכשול פיזי או חוקי העלול ליצור מובלעות או הגבלות המפרידות בין אנשים וקהילות על בסיס דת, גזע או לאום.

ב: האדמה, משאבי הטבע, והתשתיות הציבוריות של המדינה ינהלו לרווחת כל האזרחים בשוויוניות.

ג: רכוש פרטי שהופקע מן הפליטים הפלסטינים, או מהפלסטינים אזרחי ישראל, מהפלסטינים בגדה המערבית וברצועת עזה יוחזר או יפוצה בהסכמת הבעלים המקוריים של הרכוש או של צאצאיהם.

4. המדינה תספק תנאים לחופש ביטוי תרבותי לכל אזרחיה.

א: החוקה והממשלה יבטיחו כי כל השפות, האמנויות והתרבות יפרחו ויתפתחו באופן חופשי.

ב: כל האזרחים יהיו שווים זכויות בהרגלי הלבוש שלהם, במנהגים, ובשימוש בשפה לביטוי המורשת התרבותית שלהם ללא יחס מעליב או מפלה.

5. לאזרחים יהיה שוויון בתעסוקה בכל הרמות ובכל מגזרי החברה.

א: תעסוקה לא תיקבע או תוגבל על ידי שפה, גזע, דת, מין, או לאום.

ב: לא תהיה הפרדה בהתמחות, בהשכלה ובהכשרה מקצועית, בכל דרך אשר עשויה להגביל שוויון הזדמנויות של כל האזרחים בתעסוקה על מנת לממש את כישרונותיהם וחלומותיהם.

ג: שיוויון בנגישות לעבודה, למבני ציבור ולמתקנים אחרים עבור אזרחים בעלי מוגבלויות, יסופקו בהתאם לסטנדרטים ונהלים בינלאומיים.

6. המדינה תחזק ותתמוך בקיום החוק הבינלאומי בכל עת ותחפש פתרון בדרכי שלום לסכסוכים באמצעות משא ומתן וביטחון קיבוצי בהתאם למגילת האומות המאוחדות.

א: מיסוד של מדינה דמוקרטית אחת בפלסטין ילווה בהחזרת הגולן לסוריה וכל טריטוריה לבנונית המוחזקת על ידי ישראל ללבנון, וזאת על מנת להשיג שלום אזורי כולל, המושתת על צדק והחוק הבין לאומי.

ב: כל האנשים בפלסטין המאוחדת יידחו גזענות בכל מקום בו היא מתרחש, ויסייעו לאנטי-גזענות ברחבי העולם

ג: המדינה תחפש דרך לכינון סדר בינלאומי שעל פיו יוכלו כולם להנות ממלוא זכויותיהם הבסיסיות במישור החברתי, תרבותי ופוליטי כמפורט בהצהרות הרלבנטיות של האומות המאוחדות ובאמנות החוק הבינלאומי לזכויות האדם.

ד: המדינה תבקש דרך ותתרום להקמת אזור חופשי מנשק גרעיני במזרח התיכון, שיהיה גם נקי מכל נשק להשמדה המונית. כל הנשק הנוכחי של ישראל להשמדה המונית (לא רק זה המוגדר כחלק מארסנל הנשק הגרעיני) שתירש המדינה החדשה, יפורק או ייהרס בחסות האו"ם תוך שנה מיום הקמתה של המדינה החדשה.

קריאה לפעולה

אנו קוראים לכל אלו המוקירים חופש, צדק, שוויון ודמוקרטיה והדוחים גזענות והפרדה להצטרף אלינו בהקמת התנועה הזו.

א: אנו קוראים לפלסטינים בכל אתר ואתר לבצע דיון דמוקרטי חופשי על המטרות והעקרונות של הכרזה זו על מנת לאחדם מחדש ולממש את זכותם הבלעדית הישירה והמובנת מאליה להגדרה עצמית להקמת מדינה אחת דמוקרטית בפלסטין.

ב אנו קוראים ליהודים בישראל וברחבי העולם להביט אל מעבר לפיתוי האשלייה בדבר המדינה היהודית, היכולה להתקיים רק על אפלייה המובילה לסכסוך אינסופי ואי-ביטחון. הם נקראים לנתב את חלומותיהם להקמת מדינה אחת משותפת בכל פלסטין בין הים התיכון לנהר הירדן, שבה השאיפות היהודיות, בין אם דתיות, תרבותיות או אתניות, יכולות להתממש ללא השליטה באחרים.

ג: אנו מפצירים בקבוצות וביחידים הפעילים בקמפיין למען חרם אי-השקעה וסנקציות, ולכל תנועת הסולידריות של פלסטין לאמץ את העקרונות של הכרזה זו ולצרף את מטרותיה בגלוי למצע ולקמפיין שלהם.

ד: אנו קוראים לארגונים אזרחיים המתנגדים לגזענות ולאפליה גזעית ברחבי העולם להצטרף אלינו בכינון התנועה הזאת, באמונה כי כל גזענות אי-שם מהווה איום על שוויון וצדק בעולם כולו.

ה: אנו מפצירים בחברות אזרחיות בעולם הערבי -מוסלמי לתמוך בדמוקרטיה מאוחדת לא- אתנית בפלסטין על ידי בניית קונצנזוס ציבורי והנפקת הצהרות פומביות של תמיכה והכשרת פלטפורמות אשר תקדמנה שוויון אתני עדתי במדינות שלהם.

ו: אנו קוראים למלומדים ואנשי דת מוסלמים, יהודיים ונוצריים לדלות ולהפיץ את תבונת אוצרות הטקסטים הקדושים אשר בכוחם להנחות את המאמינים לחפש ולתמוך בכל לב ובנחישות רוחנית במדינה משותפת בפלסטין..

ז: אנו קוראים לאומות המאוחדות, לאיחוד האירופי, לליגה הערבית, לאיחוד האפריקאי, לארגון מדינות אמריקה, קבוצת אסיה פסיפיק לשיתוף פעולה כלכלי (ASEAN), לחבר העמים, לארגון הוועידה האסלאמית ולכל הארגונים האזוריים והממשלות של הקהילה הבינלאומית לזנוח את הדיפלומטיה המכוונת לאשליית הפתרון של שתי מדינות, אשר רק מנציחה את הסכסוך ואת הסבל האנושי, ולאמץ את היעדים של הצהרה זו, אשר מתבססת על זכויות אדם אוניברסליות על פי הצופן של אמצעי האו"ם שפותחו למען הבטחת השלום והביטחון הבינלאומיים.

ח אנו מקדמים בברכה הצהרות נוספות המרחיבות והמהבהירות את המטרות המבוטאות בהצהרה זו, כל עוד הן עולות בקנה אחד עם מטרותיה ועקרונותיה, ובייחוד מחויבותה לזכויות אדם אוניברסליות, לאנטי-גזענות ולשוויון בסיסי לכל האנשים לערך עצמי ולזכויות. אנו מפצירים בכל מי המשתף איתנו את החזון והמטרות שבהצהרה זו להניח הצדה את המחלוקות, ויחד לבנות ולהצטרף למאבק ההיסטורי הנועד למימוש האידיאלים של מדינה אחת דמוקרטית בפלסטין.

על המצע הזה, עם החברים הבינלאומיים ובעלי בריתנו, אנו מתחייבים להחזיר את הצדק לאנשים על ידי הקמת מדינה דמוקרטית מאוחדת בפלסטין שבה כל האזרחים יהנו משוויון, ביטחון, שלום וחופש.

אנו מאמינים כיהישג גדול זה יהווה אנדרטה ליכולת האנושית להתגבר על מורשת של סכסוכים מרים, ולהניע את כל עמי העולם לדחות אמונות של עליונות אתנית והפרדה, ובכך לתת לאנשים בכל מקום שהוא לפעול בתקווה חדשה ואנרגיה על מנת לבנות חברות, עמים, ומדינות, להגנת והבטחת שוויון ערך עצמי וזכויות אדם לכלם.